

for Dagen, sælbes der ofte en haard Dom over dem, idet det udtales, at de ikke ere dygtige og kraftige nok til at røgte deres Gjerning, og naar de gribe kraftigt ind, kaldes de fra den anden Side. Den anden Kjendsgjerning, hvortil jeg vilde henvide, er den, at man vil finde, at der, idelmindeste i den Provinds, hvor jeg hører Hjemme, i de sidste 20 til 30 Aar næsten i hver Kjøbstad er opført nye Arreftbygninger, idet de gamle Localer, der vare høist uhyggelige og lidet svarende til deres Hensigt, ere ombyttede med rummelige og i enhver Henseende forsvarlige Bygninger. Medens de Paagjældende tidligere hensåede i mørke Huller uden Varme og Lys, ja end ikke altid med tilstrækkelig Bedækning, have de nu rummelige Localer med tilstrækkeligt Lys og Varme. I saa Henseende er der navnlig fra Communerens Side viist en overordentlig stor Liberalitet, og meget store Pengesummer ere i de sidste 20 til 30 Aar anvendte i dette Siemed. Jeg troer derfor, at Enhver, naar han vil tage Tilstanden, som den er hos os, maa komme til den Erkjendelse, at, om der ogsaa begaaes Feil, er dette dog sjældnere og ikke i den Udstrækning som tidligere, samt at der i de senere Aar, og navnlig efterat den Mand, som Grundloven af 5te Juni 1849 har fremkaldt i Folket, mere og mere har slaaet Rod hos det, ogsaa i denne Sphære har gjort sig humanere og mildere Principer gjældende.

J. N. Hansen: Idet jeg af Hjerlet maa takke de ærede Medlemmer, som ved deres Udtalelser have bidraget til, at denne Sag er bleven nærmere belyst, er der endnu et Par Punkter, ved hvilke jeg skal tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (Nyholm) udtalte, at Mandens Fattigdom — jeg nedskrev strax hans Ord — var et stærkt Motiv for ham til at antænde Ud. (Nyholm: Det har jeg ikke sagt!). Jeg nedskrev Ordene; men i alt Fald udtalte det ærede Medlem, at Hensynet til, at han var fattig, var medvirkende til, at han mistænktes for at have begaaet Forbrydelsen. Jeg haaber, at det ærede Medlem vil indrømme, at han har sagt saameget. Dette er et nyt Beviis paa Fattigdommens

uhjyre Ulykke, thi naar der igrøvrigt efter alle Omstændigheder foreligger Noget, som kan vække Mistanke mod en Mand, bliver det, at det oplyses, at han er fattig, et Bidrag til, at denne Mistanke bestrykes. Dette er Fattigdommens Fordømmelse; men vi vide Alle, at det er saaledes. Jeg vil imidlertid spørge, om det dog egentlig kunde synes, at denne Mand var fattig, da hans Eiendele, Meubler og Materialier til hans Profession vare saameget værd, at han, efterat alle disse stærke Undersøgelser vare foretagne, og Alt, som det burde, var taget nøie i Betragtning, af Assurancen fik udbetalt 1,000 Rd. Kan man sige, at en saadan Mand er fattig, fordi han laaner 30 Rd. og 7 Rd., vel at mærke af den Mand, med hvis Datter han skal giftes, og, efterat der første Gang var lyst til Ægteskab for ham? Jeg tør spørge, om nogen Mand i Landet med Rette vil kunne sige, at dette er et Beviis paa, at han var fattig, at han af den Mand, der snart skulde være hans Svigerfader, paa en Tid, da han nylig havde etableret sig, og da hans Giftermaal forestod, fik tredive og syv Rigsdaler til Laans? Hvo der kender den virkelige Tilstand, og ikke tager Hensyn til de juridiske Betragtninger, som ikke spørge om, hvorledes Forholdene ere i det virkelige Liv, kan ikke sige, at dette er et Beviis paa Fattigdom. Jeg troer saaledes, at det er overmaade uheldigt, at Fattigdom er bleven paaberaabt som en medvirkende Grund til, at denne Mand er bleven arresteret, men igrøvrigt er jeg ganske enig med dem, der have udtalt, at Manden, naar alle de nævnte Omstændigheder vare tilstede, maatte sættes i Arresten, og jeg har heller ikke indvendt det Mindste derimod, skjøndt jeg ikke kjendte flere af disse Omstændigheder. Jeg veed derfor ikke, hvorfor de Herrer have villet bringe dette frem, men det maa vel være for at svække Indtrykket af, hvad jeg har bragt frem, hvad det dog ikke kan. Det seer næsten ud, som om de Herrer have villet undskyldte de Vedkommende med Grunde, der ikke høre hen til denne Sag, hvorom der er Tale. — Jeg kommer nu til de vækkende og selvmodsigende Udsagn under Forhørene, og jeg vil da henstille til alle de ærede Medlemmer, som ikke ere juridisk opbragne, men som kun